

Nimirum! Iberine tua casta est. Casta est vxor, cui vnuſ ſufficit maritus. Castus ergo maritus, cui vna ſufficit mulier. Idem eodem loco v. 204. ita loquitur:

Si tibi simplicitas vxoria, deditus vni
est animus.

Ad quae verba in eadem editione, quam modo citaui, elegantiſane et probata, LVBINVS haec habet: Vrſidio perſuadere vult, vxorem ducendam non eſſe. Hoe vtitur dilemmate: Aut amabis a te ducam vxorem, aut non amabis. Si non amabis, cauſa nulla eſt, cur vxorem ducas. Si vero amabis, miſer eris, et ab uxore tua miſere torqueberis et excruiciaberis, ſi simplicitas vxoria, i. e. ſi ſimpliciter et omnino vnam coniugem viſ amare. Quis non videt, ſimplicitatem vxoriam, quae multiplicitati vxoriae opponitur, commode his verbis Pauli ita exponi poſſe: μιας γυναικος αὐδρα ειναι? HORATIVS carminum lib. III. od. XIV. v. 5. caſtam mulierem eam eſſe affirmat, quae vnicō gaudet marito. Caſtus itaque eſt maritus, qui vnicā gaudet uxore, ſeu, vt Pauli utar verbis, ὅστις μιας γυναικος αὐηρε εſt. Sed nihil magis ad cauſam meam facere videtur, quam quae PLAVTUS in Mercatore act. IV. Scen. VI. v. 8. 9. habet.

Vxor contenta eſt, quae bona eſt, uno viro.

Qui minus vir vna uxore contentus fit?

Num obscure, num coacte loqui me dixeris, ſi, Paulo preeunte, graece haec ita reddidero:

Η γυνη η αγαθη ενος αυδρος γυνη εſt.
αρα εν και τον αυδρα μιας γυναικος αυδρα δει ειναι.

Nonne vero verba etiam Pauli: μιας γυναικος αὐηρε et ενος αυδρος γυνη ad loquendi morem, a Plauto adhibitum, latine ita reddi poſſent: Vna contentus fit uxore: uno contenta marito. Vides itaque fieri omni poſſe modo, vt verba Pauli ea, qua diximus, ratione explicentur.